

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ
КВАЛІФІКАЦІЙНО-ДИСЦИПЛІНАРНА КОМІСІЯ
АДВОКАТУРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

25006, м. Кіровоград, вул. Дворцова, 69,
тел.: (0522) 24-44-50
m.pilguy@vkdka.org www.vkdka.org www.kdka.kr.ua

РІШЕННЯ № 21

«Про притягнення до дисциплінарної відповідальності»

17 червня 2016 року

м. Кіровоград

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати - голови палати Звіздуна А.М., секретаря палати Павліченка О.І., членів палати – Безсмолої О.В., Бірюкова А.О., Вишні Є.В., Квашука О.Д., Коротича В.А., Майнарда Н.О., Сьори О.М., Чепули І.В., розглянувши у відкритому засіданні скарги громадян ОСОБА_1, ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 на дії адвоката ОСОБА_6, який має свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...>, видане на підставі рішення Ради адвокатів Кіровоградської області № <...> від 2013 р., зареєстрований в Єдиному реєстрі адвокатів України по Кіровоградській області, має адресу робочого місця (офісу) адвоката - <...>, тел. <...>, Е-пошта: <...> ,-

ВСТАНОВИЛА:

30.03.2016 року на адресу КДКА Кіровоградської області надійшла скарга від громадян ОСОБА_1 та ОСОБА_2 на неправомірні дії адвоката ОСОБА_6 під час надання ним правової допомоги громадянам ОСОБА_3 та ОСОБА_4 у кримінальному провадженні № 12014120190000458, по обвинуваченню останніх за ч. 2 ст. 187 КК України.

05.04.2016 року на адресу КДКА Кіровоградської області надійшла скарга від громадян ОСОБА_4 та ОСОБА_5 на неправомірні дії адвоката ОСОБА_6 з приводу тих самих обставин, що повідомлені в скарзі громадян ОСОБА_1 та ОСОБА_2, яка надійшла 30.03.2016.

12.04.2016 року на адресу КДКА Кіровоградської області надійшли скарги від гр. ОСОБА_4, ОСОБА_3 з приводу неправомірних дій адвоката ОСОБА_6 під час надання їм правової допомоги по тому самому провадженню.

12.05.2016 року на адресу КДКА Кіровоградської області з Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури надійшов дублікат скарги від громадян ОСОБА_1 та ОСОБА_2, яка була первинно зареєстрована 30.03.2016 року

Суть скарг громадян ОСОБА_1, ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 зводиться до наступного.

Громадян ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5, в ніч з 29 на 30 червня 2015 року, було затримано працівниками Маловисківського РВ УМВС України в Кіровоградській області за підозрою у вчиненні ними кримінального правопорушення, відповідальність за яке передбачено ч. 2 ст. 187 КК України.

Для надання їм правової допомоги, через Кіровоградський Центр надання безоплатної вторинної допомоги (далі - ЦНБВПД), було призначено адвоката ОСОБА_6.

Після першої конфіденційної розмови між підозрюваними та адвокатом останній схилив підзахисних до замовчування факту незаконного з ними поводження з боку працівників міліції (нанесення тілесних ушкоджень з метою отримання зізнання).

Крім цього, в розмові з родичами підозрюваних адвокат зажадав отримати від них винагороду за надані ним послуги та фактичні витрати (участь в судових засіданнях, складання процесуальних документів, затрат на використання транспорту), яку періодично, під різними приводами, отримував. ОСОБА_1 та ОСОБА_2 перераховували йому кошти, що підтверджується квитанціями банку. Окрім цього, ОСОБА_2 особисто передала адвокату ОСОБА_6 2000 доларів США, а потім, спільно з ОСОБА_3, ще 6000 доларів США.

Також, адвокатом ОСОБА_6 було нав'язано підозрюваним зізнавальну позицію відносно обставин кримінального правопорушення в якому їх звинувачували. Необхідність саме такої позиції була обґрунтована ним, з огляду на його зв'язки в органах міліції і його можливості по владнанню справи з кінцевим результатом – «умовне покарання» (застосування ст. 75 Кримінального кодексу України).

Між іншим, родичами ОСОБА_4 та ОСОБА_5 було укладено договір про надання правової допомоги з іншим адвокатом – ОСОБА_7 і їх позиція (під час досудового розслідування та під час подальшого розгляду справи в суді), стосовно інкримінованого їм діяння, докорінно змінилась. З огляду на цю обставину, ОСОБА_3 (на той час за участю адвоката ОСОБА_6) також змінив свою позицію стосовно обставин інкримінованого йому злочину.

Як повідомляється в скаргах, шляхом вмовлянь і залякувань адвокат ОСОБА_6 примусив ОСОБА_4 та ОСОБА_5 відмовитись від їх претензій до працівників міліції і продовжував отримувати кошти від родичів, в якості винагороди за свої послуги та на «вирішення питання з впливовими людьми».

В такий же спосіб (вмовляння, залякування, психологічний тиск), адвокат ОСОБА_6 спромігся відмови ОСОБА_4 та ОСОБА_5 від послуг адвоката ОСОБА_7.

Захист ОСОБА_5 було знову доручено ОСОБА_6, а за його рекомендацією родичі ОСОБА_4 уклали угоду про надання правової допомоги з адвокатом ОСОБА_8.

Після ухвалення обвинувального вироку, 17.02.2016 і призначення покарання у вигляді позбавлення волі строком на 5 років з конфіскацією майна кожного, родичі засуджених зустрілись з адвокатом ОСОБА_6 і він повернув їм 6 000 дол. США, які брались ним на «вирішення питань».

В скаргах ставиться питання про притягнення адвоката ОСОБА_6 до дисциплінарної відповідальності (ОСОБА_3: – «така людина не може бути адвокатом»).

В своїх поясненнях, на ім'я голови ДП КДКА Кіровоградської області, засуджені ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 додатково підтвердили обставини їх спілкування з адвокатом ОСОБА_6 під час надання останнім їм правової допомоги.

Крім цього, скаржники вказують на бездіяльність адвоката ОСОБА_6 після проголошення вироку, оскільки він не з'ясував їх позицію стосовно рішення суду і не надав допомоги в написанні апеляційних скарг.

В ході проведення перевірки адвокату ОСОБА_6 було запропоновано надати пояснення з приводу обставин повідомлених в скаргах.

Адвокат ОСОБА_6 надав пояснення у вигляді інформації, в якій зазначив, що скарги засуджених та їх родичів – це своерідна помста іншого захисника, який вибув зі справи і на даний час підбурив обвинувачених розіграти нову версію подій. Спробу таким шляхом довести нібито факт порушення прав обвинувачених на захист і в результаті скасувати вирок суду першої інстанції, цинічно поправши його авторитет.

Зазначив, що надавав правову допомогу ОСОБА_4 та ОСОБА_5 за дорученням ЦНБВПД. Під час першої зустрічі з підзахисними першочергово з'ясував всі обставини їх затримання, що зафіксовано протоколами першого побачення з клієнтами та фіксації скарг затриманих від 01.07.2015 року. Під час виконання обов'язків по захисту підозрюваних, а в подальшому обвинувачених по справі, роз'яснював їм та їх родичам всі можливі варіанти розвитку подій по провадженню та ймовірні варіанти остаточного судового рішення з огляду на обставини кримінального правопорушення.

Протягом активного проведення слідчих дій з підозрюваними (проведення допитів, слідчих експериментів, проведення одночасних допитів з потерпілим, розгляду питань обрання запобіжних заходів) надавав скаржникам необхідну правову допомогу.

На ухвалу слідчого судді про обрання підозрюваним запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою ним підготовлено апеляційні скарги, але в подальшому, його повноваження щодо ОСОБА_4 та ОСОБА_5 було припинено з огляду на вступ в справу іншого захисника за угодою. При цьому, він продовжував надавати правову допомогу гр. ОСОБА_3

Крім цього, адвокат ОСОБА_6 зазначив, що після ознайомлення з матеріалами провадження, він разом зі своїм підзахисним оцінивши в сукупності всі обставини, які встановлені досудовим розслідуванням, прийшли до висновку про хибність позиції інших фігурантів по справі і ним була визначена та запропонована позиція визнання вини, щирого каяття та добровільного відшкодування шкоди.

Під час слухання справи в суді, позиція обвинувачених ОСОБА_4 та ОСОБА_5 знову змінилась і вони відмовились від послуг адвоката ОСОБА_7.

У обвинуваченого ОСОБА_4 з'явився інший адвокат, який виконував функції захисника на підставі угоди, а за браком коштів у ОСОБА_5 і за його клопотанням захисником останнього, через ЦНБВПД знову було призначено адвоката ОСОБА_6

В подальшому, в розгляді справи приймали участь адвокати: ОСОБА_6 – захисник ОСОБА_3 і ОСОБА_5 та адвокат ОСОБА_8, як захисник ОСОБА_4

Позиція адвоката ОСОБА_6 у справі, зокрема остаточний виступ в дебатах була погоджена з обвинуваченими ОСОБА_3 і ОСОБА_5 про що свідчать їх підписи під текстом тез до промови в дебатах.

17 лютого 2016 року по даній справі було проголошено вирок відносно вказаних осіб згідно якого їх було визнано винними у скоєнні злочину передбаченого ч. 2 ст. 187 КК України і з урахуванням ст. 69 КК України призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на 5 років.

Після проголошення вироку на його телефон почали поступати дзвінки і СМС-повідомлення від родини ОСОБА_3 та невідомих осіб з образами на його адресу і звинуваченням його у такому результаті.

Стосовно не надання ним допомоги підзахисним по підготовці апеляційних скарг, адвокат ОСОБА_6 пояснив, що таких клопотань протягом встановленого строку оскарження рішення суду безпосередньо на його адресу або через ЦНБВПД від засуджених чи їх родичів не поступало. Крім цього, від родичів ОСОБА_3 йому стало відомо, що ОСОБА_3 і ОСОБА_5, після проголошення вироку, укладено угоду з іншими адвокатами і подальшої його допомоги вони не потребують.

Також, адвокат зазначив, що він особисто вважає вирок суду відносно його підзахисних обґрунтованим і досить м'яким. Той факт, що судом не було застосовано відносно них положень ст. 75 КК України на його переконання є наслідком того, що засуджені, під час їх затримання чинили опір працівникам міліції і висловлювали на їх адресу погрози розправою. Ця обставина стала ключовою під час прийняття рішення судом.

Щодо отримання небажаного для засуджених результату, адвокат пояснив, що це результат неузгодженої між всіма обвинуваченими однієї позиції, невиконання його рекомендацій, намагання обвинувачених нав'язати йому свій варіант обставин, ігнорування його настанов.

До початку слухання справи, 07.06.2016 на адресу КДКА надійшли пояснення ОСОБА_4 з приводу обставин його затримання, вручення йому повідомлення про підозру та бездіяльність захисника з цього приводу.

В засіданні дисциплінарної палати 13 червня 2016 року прийняли участь ініціатори скарг ОСОБА_1, ОСОБА_2 та представник ОСОБА_5 адвокат ОСОБА_7, які надали пояснення, що узгоджуються з доводами скарг.

В цьому ж засіданні також прийняв участь і адвокат ОСОБА_6, який долучив до матеріалів дисциплінарного провадження свої письмові пояснення, процесуальні документи, аудіо записи судових засідань по кримінальному провадженню, виписку по руху коштів на його картковому рахунку в ПАТ «ПриватБанк», а також надав усні пояснення.

В своїх поясненнях адвокат ОСОБА_6 вказав динаміку руху кримінального провадження стосовно ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 та свою участь в ньому. Стосовно

отримання коштів на свій картковий рахунок від ОСОБА_2 підтвердив, що кошти дійсно отримував, але використовував їх в інтересах підзахисних, зокрема на придбання для них їжі, заправку конвойного автомобіля, відшкодування шкоди потерпілому. Стверджує, що жодної копійки з перерахованих йому коштів не використав для власних потреб, але всі отримані кошти задекларував за 2015 рік в податковій.

Отримання будь-яких інших коштів, в тому числі і доларів США від ОСОБА_2 та інших осіб заперечує.

Вказав, що за результатами виконання доручення № 1196 щодо захисту ОСОБА_3 він не отримував кошти за понесені витрати від Кіровоградського центру з надання БПВД. При цьому вказує, що навмисно подав звіт у строк, через який проводиться нульова оплата, так як вважав, що затрати йому компенсовано. Договори про надання правової допомоги, ні з ОСОБА_2, ні з ОСОБА_1 він ніколи не укладав.

В своїх поясненнях адвокат ОСОБА_6 визнав факт порушення ч. 2 ст. 9 Правил адвокатської етики, так як коли прийняв повторно до виконання доручення ЦНБВПД № 83 від 19.01.2016 року повинен був взяти до уваги, що показання ОСОБА_3 і ОСОБА_5 можуть бути суперечливими, але тим не менше погодився на здійснення захисту ОСОБА_5, оскільки був впевнений, що версія скоєння нападу на потерпілого з хуліганських мотивів, на певних стадіях слідства була самообмовою, як з боку ОСОБА_3, так і з боку ОСОБА_5

В засіданні дисциплінарної палати 17 червня 2016 року адвокат ОСОБА_6 визнав, що кошти на картковий рахунок від ОСОБА_2 він отримував в якості гонорару та зазначив, що таким чином він не повинен був поступати.

Заслухавши сторони і дослідивши надані матеріали дисциплінарна палата приходить до наступних висновків.

01.07.2015 у другій половині дня на підставі доручень ЦНБВПД від 30.06.2015 №№ 1189 (ОСОБА_4) та 1190 (ОСОБА_5) адвокат ОСОБА_6 розпочав виконувати обов'язки захисника вказаних осіб у кримінальному провадженні №12015120190000458.

З матеріалів справи (протоколи першого побачення з клієнтом та протоколи фіксації скарг затриманого) вбачається, що перше побачення захисника зі своїми підзахисними відбулось 01.07.2015 близько 16-00.

В той же час, 01.07.2015 слідчим ОСОБА_9 повідомлення про підозру вручено:

- ОСОБА_4 в присутності адвоката ОСОБА_6 о 15-40;

- ОСОБА_5 в присутності адвоката ОСОБА_6 (час в повідомленні відсутній).

При цьому, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 були допитані в якості підозрюваних слідчим в присутності захисника ОСОБА_6 01.07.2015 року, в період часу 15⁵⁰-16³⁰ та 14⁰⁰-14³⁰ відповідно.

Згідно протоколів затримання особи від 30.06.2015 ОСОБА_4 та ОСОБА_5 були затримані слідчим в порядку ст. 208 КПК України о 00³⁰ та 01³⁰ відповідно.

З матеріалів справи вбачається, що фактичне затримання фігурантів по кримінальному провадженню ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 відбулось близько 23⁰⁰ 29.06.2015 року і, відповідно до приписів ст. 209 КПК України саме з цього моменту має вестись відлік процесуального часу на проведення тих чи інших процесуальних дій з затриманими, а в подальшому з підозрюваними (в тому числі і повідомлення про підозру протягом 24 годин).

Відповідно до приписів частин 2 і 3 ст. 278 КПК України,

Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання.

У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.

З наведеного вбачається, що відповідно до положень ч. 2 ст. 278 КПК України, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 повинно було б бути повідомлено про підозру не пізніше 23⁰⁰ 30.06.2015.

В силу приписів ч. 3 ст. 278 КПК України, після 23⁰⁰ 30.06.2015 року ОСОБА_4 та ОСОБА_5, в першу чергу працівниками ІТТ, мало б бути негайно звільнено. Але цього не сталося. Ані слідчий, ані прокурор також не звернули на ці обставини жодної уваги.

Більше того, не звернув на це увагу і адвокат, коли вже в другій половині дня 01.07.2015 року розпочав виконувати обов'язки захисника. Скарги на дії працівників міліції, слідчого чи прокурора з цього приводу не подавались. Питання про негайне звільнення затриманих адвокатом не ставилось ні перед судом, ні перед прокурором, в зв'язку з чим було грубо порушено право клієнтів на захист.

Як вбачається з аудіо-записів судових засідань по розгляду питань обрання запобіжних заходів відносно ОСОБА_4 та ОСОБА_5 адвокат лише звернув увагу на те, що на момент розгляду слідчим суддею клопотань слідчого про обрання запобіжних заходів вже минуло 60 годин з моменту затримання його клієнтів, чим порушено їх право на захист.

Згідно положень ч. 2 ст. 211 КПК України затримана без ухвали слідчого судді, суду особа не пізніше шістдесяти годин з моменту затримання повинна бути звільнена або доставлена до суду для розгляду клопотання про обрання стосовно неї запобіжного заходу.

Таким чином, з наведеного вбачається, що відносно ОСОБА_4 та ОСОБА_5 з боку працівників правоохоронних органів допущено незаконне позбавлення волі (грубе порушення їх права на свободу), яке залишилось без належної процесуальної реакції захисника – адвоката ОСОБА_6

Бездіяльність захисника з цього приводу свідчить про неналежне виконання ним своїх професійних обов'язків. В даному випадку має місце порушення адвокатом Правил адвокатської етики, а саме вимог до адвоката в обов'язковому дотриманні ним, під час своєї професійної діяльності, законності (ст.7) – утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності.

Що стосується отримання адвокатом ОСОБА_6 від родичів його підзахисних коштів, в той час як він виконував обов'язки захисника в рамках надання безоплатної правової допомоги, то даний факт також знайшов своє підтвердження під час розгляду даної справи. Сам адвокат ОСОБА_6 і не заперечував цього факту. В даному випадку палата вбачає порушення адвокатом ОСОБА_6 принципу добросовісності, встановленого ст. 11 Правил адвокатської етики.

Дисциплінарна палата також відмічає, що по факту заволодіння адвокатом ОСОБА_6 коштами ОСОБА_1 та ОСОБА_2 на загальну суму 12 800 грн. та 2 000 дол. США шляхом зловживання довірою порушено кримінальне провадження №42016121160000024 дані про яке внесені до ЄРДР 08.04.2016 року. Вказане кримінальне провадження перебуває на стадії досудового розслідування в Знамянській місцевій прокуратурі Кіровоградської області. Правова оцінка діям адвоката ОСОБА_6 буде надана в передбачений законом спосіб.

Частина 2 ст. 9 Правил адвокатської етики встановлює правило за яким, адвокат без письмового погодження з клієнтами, щодо яких виник конфлікт інтересів, не може представляти або захищати одночасно двох або більше клієнтів, інтереси яких є взаємно суперечливими, або вірогідно можуть стати суперечливими, а також за таких обставин надавати їм правову допомогу

Як вбачається з матеріалів справи, на різних стадіях кримінального провадження відносно ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 у підозрюваних/обвинувачених мало місце суперечливість їх правових позицій. За таких обставин, адвокат ОСОБА_6 мав би ретельно зважити ці обставини і більш виважено ставитись до прийняття на себе доручення по захисту в одному кримінальному провадженні більше одного клієнта.

При цьому, не можна не відмітити того, що ч. 2 ст. 78 КПК України містить пряму заборону на участь у кримінальному провадженні захисника у випадках якщо він у цьому ж провадженні надає або раніше надавав правову допомогу особі, інтереси якої суперечать інтересам особи, яка звернулася з проханням про надання правової допомоги.

В своїх поясненнях від 13.06.2016 року адвокат ОСОБА_6 самостійно визнав факт порушення ним приписів ч. 2 ст. 9 Правил адвокатської етики.

З вивчених матеріалів справи і пояснень сторін (в тому числі і з інформації наданої адвокатом ОСОБА_6 10.05.2016 року, на стадії проведення перевірки) прослідковується той факт, що під час надання правової допомоги ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 адвокатом ОСОБА_6 його підзахисним нав'язувалась правова позиція, яка не відповідала їх внутрішній волі. Вказане свідчить про порушення адвокатом положень ст. 21 ЗУ «Про адвокатуру та

адвокатську діяльність», під час здійснення адвокатської діяльності адвокат зобов'язаний: дотримуватися присяги адвоката України та правил адвокатської етики; адвокату забороняється: використовувати свої права всупереч правам, свободам та законним інтересам клієнта; займати у справі позицію всупереч волі клієнта, крім випадків, якщо адвокат впевнений у самообмові клієнта.

Частина 4 ст. 12 Правил адвокатської етики встановлює, що адвокат не повинен вчиняти дій, спрямованих на обмеження права особи на захист, а загалом стаття 12 закріплює принцип поваги до адвокатської професії.

В процесі перевірки з Ради адвокатів Кіровоградської області була витребувана копія присяги адвоката України, яка була підписана адвокатом ОСОБА_6 31 травня 2013 року. Згідно тексту присяги адвокат ОСОБА_6 урочисто присягав у своїй адвокатській діяльності дотримуватися принципів верховенства права, законності, незалежності та конфіденційності, правил адвокатської етики, чесно і сумлінно забезпечувати право на захист та надавати правову допомогу відповідно до Конституції України і законів України, з високою відповідальністю виконувати покладені на нього обов'язки, бути вірним присязі.

Відповідно до положень ч. 2 ст. 26 ЗУ «Про безоплатну правову допомогу», адвокат, який надає безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі за контрактом чи на тимчасовій основі на підставі договору, має всі обов'язки, встановлені Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", іншими законами України.

Частина 1 ст. 28 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» забороняє адвокату укладати договір про надання правової допомоги у разі конфлікту інтересів. При цьому, п. 7 цієї ж частини та статті визначає, що адвокат зобов'язаний відмовитися від виконання договору, якщо він надає правову допомогу іншій особі, інтереси якої можуть суперечити інтересам особи, яка звернулася щодо укладання договору про надання правової допомоги.

Відповідно до ч. 4 ст. 18 Правил адвокатської етики, адвокат повинен повідомити клієнта про можливий результат виконання доручення на підставі закону та практики його застосування. При цьому, забороняється давати клієнту запевнення і гарантії стосовно реального результату виконання доручення, прямо або опосередковано сприяти формуванню у нього необґрунтованих надій, а також уявлення, що адвокат може вплинути на результат іншими засобами, окрім сумлінного виконання своїх професійних обов'язків.

Також, ст. 25 Правил адвокатської етики містить пряму заборону використовувати адвокату при виконанні доручення клієнта незаконні та неетичні засоби, (...), використовувати свої особисті зв'язки (чи в окремих випадках особливий статус) для впливу прямо або опосередковано на суд або інший орган, перед яким він здійснює представництво, або захист інтересів клієнтів, (...), використовувати інші засоби, що суперечать чинному законодавству або цим Правилам.

При цьому, дисциплінарна палата розцінює надання правової допомоги за дорученням ЦНБВПД як встановлена законом форма укладання договору про надання правової допомоги за дорученням клієнта уповноваженим на те державою спеціальним органом.

З огляду на вищевикладене, оцінюючи встановлені факти в їх сукупності, дисциплінарна палата приходять до переконливого висновку про порушення адвокатом ОСОБА_6 Присяги адвоката України, статей 7, 8, 9, 11, 12, 18, 25 Правил адвокатської етики, якими встановлені принципи дотримання законності, домінантності інтересів клієнтів, неприпустимості конфлікту інтересів, компетентності та добросовісності, поваги до адвокатської професії, інформування клієнта щодо правової позиції у справі, дотримання законності на стадії виконання адвокатом доручення клієнта та неналежне виконання своїх професійних обов'язків під час надання ним правової допомоги громадянам ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 у кримінальному провадженні №12015120190000458, що відповідно до положень ст. 34 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» є підставою для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності.

При обранні виду дисциплінарного стягнення дисциплінарна палата враховує, що вчинені адвокатом ОСОБА_6 порушення носять систематичний характер і кожне з них, як то відсутність реакції на незаконне позбавлення волі підзахисних, отримання коштів при наданні безоплатної вторинної правової допомоги, нав'язування власної правової позиції

підзахисним, прийняття доручення при наявності конфлікту інтересів між клієнтами, дисциплінарна палата розцінює як грубе порушення правил адвокатської етики, що підривають авторитет адвокатури України, а також приходять до висновку, що ці ж дії також свідчать про порушення Присяги адвоката України.

За таких обставин палата приходять до висновку, що справедливим, розумним та співмірним, у даному конкретному випадку, буде дисциплінарне стягнення у виді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України.

Враховуючи викладене та керуючись ст.ст. 32-35, 41-42 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»,-

ВИРІШИЛА:

Притягнути до дисциплінарної відповідальності за скаргами громадян ОСОБА_1, ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4 та ОСОБА_5 адвоката ОСОБА_6, який має свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...>, видане на підставі рішення Ради адвокатів Кіровоградської області № <...> від 2013 р., зареєстрований в Єдиному реєстрі адвокатів України по Кіровоградській області, має адресу робочого місця (офісу) адвоката - <...> та застосувати до нього дисциплінарне стягнення у вигляді **позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю шляхом анулювання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, з наступним виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України.**

Відповідно до ч. 3 ст. 32 та ч. 1 ст. 42 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його ухвалення до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду. Оскарження даного рішення не зупиняє його дії.

Голова КДКА
Кіровоградської області

М.О. Пільгуй

Голова дисциплінарної палати

А.М. Звіздун

Секретар палати

О.І. Павліченко